

Sygn. akt I C 484/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewelina Iwanowicz

Protokolant: Aleksandra Pisera

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **K. K.**

o zapłatę

- zasądza od K. K. na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 1.064,13 (jeden tysiąc sześćdziesiąt cztery 13/100) złote z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w skali roku od dnia 30 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty;
- przyznaje kuratorowi dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej adw. B. Z. wynagrodzenie w wysokości 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden 40/100) złotych, w tym należny podatek od towarów i usług, którą to kwotę nakazuje wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda przelewem w dniu 17 grudnia 2015 roku zaksięgowanej pod pozycją (...)/ (...);
- zasądza od K. K. na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 431,40 (czterysta trzydzieści jeden 40/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Zgierzu na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 0,60 (sześćdziesiąt) groszy tytułem zwrotu nadpłaconej zaliczki na wynagrodzenie kuratora uiszczonej przez powoda przelewem w dniu 17 grudnia 2015 roku zaksięgowanej pod pozycją (...)/ (...).

Sygn. akt I C 484/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 stycznia 2015 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą W. wystąpił o zasądzenie od K. K. kwoty 1.064,13 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzona kwota wynika z umowy bankowej zawartej z Bankiem (...) S.A., która została nabyta przez powoda na podstawie umowy cesji wierzytelności. Na dochodzoną kwotę składa się: należność główna w kwocie 942,36 zł, odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 51,48 zł naliczone przez poprzedniego wierzyciela, odsetki umowne kapitałowe naliczone przez poprzedniego wierzyciela w wysokości 56,66 zł oraz odsetki naliczone przez stronę powodową od dnia następnego po dniu cesji, tj. od 17 grudnia 2014 r. do 29 stycznia 2015 r. od kwoty 942,36 zł

w wysokości 13,63 zł.

(pozew – k. 2-8)

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Zgierzu.

(zarządzenie – k. 9, postanowienie – k. 10)

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2015 r. Sąd ustanowił dla nieznaney z miejsca pobytu pozwanej kuratora do reprezentowania jej w niniejszym postępowaniu.

(postanowienie – k. 26)

W odpowiedzi na pozew kurator pozwanej podniósł zarzut przedawnienia, braku legitymacji procesowej powoda oraz nadużycia prawa podmiotowego. Wniósł o oddalenie powództwa w całości o zasądzenie kosztów postępowania. Zakwestionował istnienie, wysokość i wymagalność dochodzonej należności.

(odpowiedź na pozew – k. 72-75)

Na terminie rozprawy w dniu 8 sierpnia 2016 r. kurator pozwanej nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

(protokół – k. 89)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 grudnia 2011 r. K. K. zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. umowę o kredyt gotówkowy numer (...), mocą której bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 2.900 zł. Od udzielonego kredytu bank pobierał odsetki według stawki stałej wynoszącej 15,99 % w stosunku rocznym, nie wyższej jednakże niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP (§ 3 umowy). Kredyt wraz z odsetkami miał zostać spłacony w 36 miesięcznych ratach (§ 6 ust. 1 umowy). Oprocentowanie należności przeterminowanych równe było czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (§ 9 umowy).

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy – k. 33-36)

Pismem nadanym w dniu 18 czerwca 2014 r. na adres pozwanej wskazany w umowie kredytu bank wypowiedział tę umowę z powodu braku spłaty kredytu z zachowaniem 30-sto dniowego okresu wypowiedzenia.

(kopia wypowiedzenia – k. 80, kopia fragmentu książki nadawczej – k. 81)

W dniu 16 grudnia 2014 r. Bank (...) S.A. zawarł z (...)

I Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności, mocą której bank przeniósł na rzecz Funduszu wierzytelność dochodzoną pozwem. Przejście wierzytelności następowało pod warunkiem uiszczenia ceny nabycia (pkt 16.7 umowy). Nabywca uiszczył cenę.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy – k. 37-44, zawiadomienia – k. 60, oświadczenia o zapłacie ceny – k. 82-83)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych banku wskazano, że na dzień 19 grudnia 2014 r. na zadłużenie pozwanej składa się: 999,02 zł należności głównej, w tym 942,36 zł kapitału i 56,66 zł odsetek umownych, 51,48 zł odsetek za opóźnienie oraz 50 zł kosztów wezwań i upomnień.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia wyciągu z ksiąg banku – k. 79)

Dnia 23 grudnia 2014 r. (...) Finanse I (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym wierzytelność umowę przelewu wierzytelności, mocą której przeniósł na powoda wierzytelność dochodzoną pozwem. Przejście wierzytelności następowało pod warunkiem uiszczenia ceny nabycia (pkt 16.7 umowy), który to warunek został spełniony.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy wraz z załącznikami – k. 45-59, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia oświadczenia o zapłacie ceny – k. 84)

W dniu 5 stycznia 2015 roku Bank (...) sporządził pismo zawiadamiające pozwaną o przelewie na rzecz (...) Finanse I (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, który tego samego dnia sporządził pismo z informacją o cesji na rzecz powoda. Nadto, powód wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty.

(kopie pism z 5 stycznia 2015 roku – k. 60-62, kopia wezwania do zapłaty – k. 62)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Stosownie do art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2002.72.665 ze zm.), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem

na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W niniejszej sprawie pozwana nie spłaciła kredytu, którego udzielenie pozwanej nie było sporne, wobec czego bank wypowiedział umowę. Przy czym, bank wysłał wypowiedzenie umowy na adres pozwanej wskazany w umowie kredytu. Cała należność

z tego tytułu stała się zatem wymagalna. W wyciągu z ksiąg rachunkowych banku wskazano, że na dzień 19 grudnia 2014 r. na zadłużenie pozwanej składało się 942,36 zł kapitału, 56,66 zł odsetek umownych oraz 51,48 zł odsetek za opóźnienie. Odsetki za opóźnienie zostały wyliczone od kwoty kapitału od dnia 31 lipca 2014 r. do dnia pierwszej cesji. Powód skapitalizował natomiast odsetki za opóźnienie od dnia następnego po dniu cesji, tj.

od 17 grudnia 2014 r. do 29 stycznia 2015 r. od kwoty 942,36 zł w wysokości 13,63 zł. Powód udowodnił zatem zasadność jak i wysokość dochodzonego roszczenia.

O obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 k.c., zasądzając odsetki od całości dochodzonej kwoty od dnia wniesienia pozwu. Przy czym odsetki określone jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku (za okres od 30 stycznia 2015 r.) są zasadne zarówno na podstawie art. 481 § 2 k.c. w zw. z art. 359 § 21 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 roku, jak i na podstawie art. 481 § 2 i § 21 k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 roku.

Bezzasadny był zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Termin przedawnienia wynosi w niniejszej sprawie 3 lata. Umowa została zawarta 15 grudnia 2011 r. na okres 3 lat. Została wypowiedziana pismem z dnia 18 czerwca 2014 r., co spowodowało wymagalność całej kwoty zadłużenia, zaś w dniu 30 stycznia 2015 r. powód wniósł pozew w niniejszej sprawie, co przerwało bieg przedawnienia. W dacie wniesienia pozwu roszczenie nie było zatem przedawnione.

Bezzasadny był również zarzut braku legitymacji procesowej czynnej. Powód przedstawił umowy cesji jak i zawiadomień o przelewie sporządzonych przez poprzednich wierzycieli oraz oświadczeń o uiszczeniu cen nabycia. Tym samym wykazał, iż warunek

w postaci uiszczenia ceny został spełniony, co spowodowało przejście wierzytelności na rzecz kolejnych wierzycieli. Z przedstawionych dokumentów wynika również, iż przedmiotem wskazanych umów cesji była wierzytelność dochodzona niniejszym pozwem.

Strona pozwana podniosła także zarzut naruszenia prawa podmiotowego, jednakże w żaden sposób nie uzasadniła przedmiotowego zarzutu. Wierzyciel ma natomiast prawo dochodzić niespłaconej należności jak i przenieść niespłaconą wierzytelność na inny podmiot. Bank wywiązał się ze swoich zobowiązań i przekazał pozwanej kwotę kredytu, a na kredytobiorcy ciążył obowiązek zwrotu kwoty kredytu wraz z oprocentowaniem, z którego to obowiązku pozwana się nie wywiązała. W niniejszej sprawie nie można zatem mówić o naruszeniu prawa podmiotowego (art. 5 k.c.).

Na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. 2013. 1476) w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych Sąd przyznał kuratorowi 221,40 zł wynagrodzenia, które nakazał wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając na rzecz powoda 30 zł opłaty sądowej od pozwu, 221,40 zł zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora oraz 180 zł wynagrodzenia pełnomocnika (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz. U. 2013 r., poz. 490).

Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.), Sąd zwrócił na rzecz powoda 0,60 zł nadpłaconej zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora.

W tym stanie faktycznym należało orzec jak w sentencji.